

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 15.378 van 27 april 2023
in de zaak A. 238.654/VII-41.954**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Thierry L'Allemand en Shanna Schuerewegen
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Britse Lei 47-49/5 en 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

 tegen :
 de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
 de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 maart 2023, strekt tot de cassatie van arrest nr. 284.980 van 16 februari 2023 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 7 april 2023 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 'tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State'.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker in het eerste cassatiemiddel letterlijk een deel van het derde middel herhaalt dat hij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd, met enkel de toevoeging: "In tegenstelling tot hetgene bepaald in het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wel degelijk voldoende bewezen."

Verzoekers kritiek tegen de beslissing van de verwerende partij van 8 augustus 2022 (hierna: aanvankelijk bestreden beslissing) heeft geen betrekking op het bestreden arrest. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de zaak zelf te treden door in de plaats van de eerste rechter na te gaan of de aanvankelijk bestreden beslissing al dan niet op zorgvuldige wijze is genomen noch of ze al dan niet afdoende is gemotiveerd.

Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

2. Het tweede cassatiemiddel is kennelijk niet-ontvankelijk in de mate dat verzoeker het zevende middel herhaalt dat hij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd tegen de aanvankelijk bestreden beslissing.

Waar verzoeker toevoegt dat het middel “aldus ernstig [voor]komt, in tegenstelling tot wat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen besliste”, vraagt verzoeker in wezen een nieuwe beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als cassatierechter niet bevoegd is. Hoe dan ook gaat verzoeker niet in op de concrete motieven dienaangaande in het bestreden arrest.

Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

3. Ook het derde cassatiemiddel is kennelijk niet-ontvankelijk nu verzoeker hierin volledig het derde middel herhaalt dat hij voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft aangevoerd tegen de aanvankelijk bestreden beslissing.

Verzoeker voegt nog toe dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “onder meer het redelijkheidsbeginsel op de meest flagrante wijze miskent” door “hoger benoemde, en nader gestaafde, concrete omstandigheden te miskennen bij het nemen van het thans aangevochten arrest”. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om kennis te nemen van de zaak zelf en zich opnieuw uit te spreken over een eventuele schending van het redelijkheidsbeginsel in de aanvankelijk bestreden beslissing.

Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

4. In het vierde cassatiemiddel herhaalt verzoeker slechts zijn vierde voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerd middel. Die kritiek is niet gericht tegen het bestreden arrest maar tegen de aanvankelijk bestreden beslissing.

Waar verzoeker aanvoert dat hij beschikt over “een attest van immatriculatie dat geldig was op het ogenblik dat de [aanvankelijk] bestreden beslissing werd gevelde” en stelt dat de bevestiging van de aanvankelijk bestreden beslissing door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een schending van artikel 1 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ vormt, vraagt hij andermaal een beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als cassatierechter niet bevoegd is.

Het vierde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

5. In het vijfde middel herhaalt verzoeker zijn vijfde voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aangevoerd middel, dat volgens hem “[o]p geen enkele wijze [...] correct beoordeeld en gemotiveerd afgewezen [werd] door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen” zodat de schending van het evenredigheidsbeginsel ontegensprekelijk vast zou staan.

Ook hiermee vraagt verzoeker een nieuwe beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als cassatierechter niet bevoegd is.

Het vijfde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 24 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op 27 april 2023, door:

Carlo Adams,	staatsraad,
bijgestaan door	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams